

LEDNICKÝ ZPRAVODAJ

Měsíčník Obecního úřadu v Lednici • číslo 05 • **květen 2026**

Slovo starosty

Vážení a milí
spoluobčané,

v minulém čísle zpravodaje jsem avizoval přípravu dotazníku vztahujícího se k novému využití a podobě náměstí. Zastupitelstvo tuto formu zapojení veřejnosti do diskuse podpořilo a někteří zastupitelé se na přípravě dotazníku aktivně podíleli. V tomto čísle zpravodaje jej nyní naleznete.

Rád bych vás požádal o jeho zodpovědné vyplnění. Sejděte se v rámci rodiny,

zamyslete se nad jednotlivými otázkami a vyberte pro vás nejvhodnější odpovědi. Pokud mezi nabízenými možnostmi nenajdete tu, která by vám vyhovovala, neváhejte ji doplnit vlastními slovy. Prosím také o dodržení termínu odevzdání, aby mohly být výsledky včas vyhodnoceny a mohli jsme s nimi co nejdříve dále pracovat. Děkuji vám.

Všechny tři velké stavby jsou již v plném proudu a můžeme tak společně sledovat, jak vítězným firmám práce postupuje. Domnívám se, že se shodneme na tom, že velmi dobře. Na každé takové stavbě se sice objevují drobné a nečekané komplikace, ale ve spolupráci s dodavateli a projektanty se je daří poměrně rychle řešit. Zatím tak nejsou ohroženy plánované termíny dokončení.

Na konci května proběhne pravděpodobně poslední veřejné projednání návrhu nového územního plánu. Ten by tak mohl být v dohledné době připraven k předložení zastupitelstvu ke schválení. Po dlouhé době tak bude mít Lednice k dispozici strategický rozvojový dokument v podobě, která umožní další plánování a realizaci rozvojových aktivit. Současný plán již tyto potřeby neumožňuje naplňovat.

Mgr. Stanislav Straškrába, starosta obce

• Uvnitř zpravodaje je vložen **Dotazník k budoucí úpravě lednického náměstí**. Vyplňte a odevzdejte na Obecním úřadě. Děkuje.

Již 125 let slaví letos železniční trať z Břeclavi do Lednice (ilustrační foto Státní zámek Lednice)

Informace z obecního úřadu • Jsou již opětovně zprovozněny kanceláře v přízemí obecního úřadu. Současně je zahájeno vybírání místních poplatků, které jsou splatné do 30. 6. 2026.

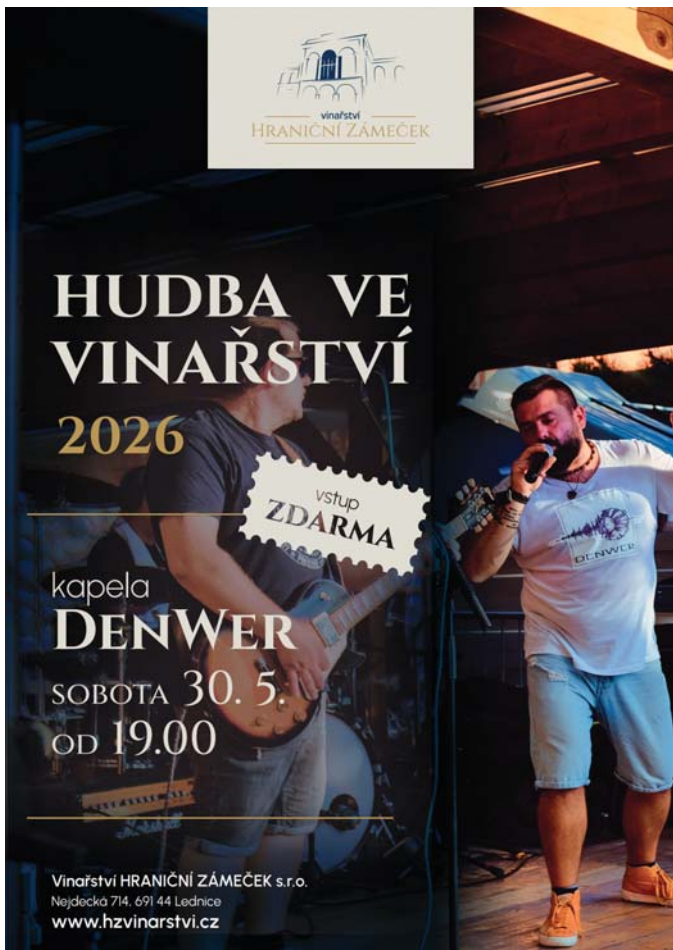
I zástupci Českého svazu bojovníků za svobodu položili 21. dubna 2026 kytici květů jako vzpomínku na osvobození naší obce.

Pozvání

Vinařství
HRANICKÝ ZÁMEK

HUDBA VE
VINAŘSTVÍ
2026

vstup
ZDARMA

kapela
DENWER
SOBOTA 30. 5.
OD 19.00

Vinařství HRANICKÝ ZÁMEK s.r.o.
Nejdečka 714, 691 44 Lednice
www.hzvinarstvi.cz

Zápis do mateřské školy pro školní rok 2026/2027

Zápis do mateřské školy pro školní rok 2026/2027 proběhl v úterý 31. 3. 2026. Předcházela mu tradiční „Den otevřených dveří“, který se uskutečnil den předem. Součástí tohoto dopoledne byla také informativní schůzka pro rodiče, během níž měli možnost seznámit se s organizací mateřské školy, průběhem přijímacího řízení i s prostředím, do kterého budou jejich děti nastupovat.

Letošní zápis byl po několika letech počtem žádostí slabší. I v naší obci se začíná projevovat obecný pokles porodnosti, který se přirozeně odráží také v počtu dětí nastupujících do mateřské školy. Celkem bylo podáno 19 žádostí o přijetí k předškolnímu vzdělávání. Z tohoto počtu bylo 5 žádostí od dětí, které nespádají do spádového obvodu naší mateřské školy, tedy nemají trvalý pobyt v Lednici nebo Nejdku.

Vzhledem k tomu, že se v letošním školním roce budeme loučit s 21 budoucími prvňáčky a žádné dítě nemá odklad povinné školní docházky, bylo možné vyhovět všem podaným žádostem. K předškolnímu vzdělávání bylo tedy přijato všech 19 dětí.

Z nově přijatých dětí je 8 dětí ve věku od dvou do tří let. Tyto děti dovrší tří let věku v průběhu školního roku. Nejmladší přijaté dítě dosáhne tří let v březnu 2027. Přijímání mladších dětí s sebou přináší potřebu citlivého přístupu, dostatek času na adaptaci a úzké spolupráce mezi mateřskou školou a rodiči. Naším cílem je, aby byl nástup do mateřské školy pro každé dítě co nejkldnější a nejpříjemnější. U nejmladších dětí je obzvlášť důležité postupné zvykání si na nové prostředí, denní režim, kolektiv dětí i paní učitelky. Věříme, že díky vstřícnému přístupu, trpělivosti a vzájemné důvěře se podaří vytvořit dětem bezpečné a laskavé zázemí.

Těší nás, že jsme v letošním roce mohli přijmout všechny zájemce o předškolní vzdělávání. I nadále se budeme snažit, aby naše mateřská škola byla místem, kde se děti cítí dobře, kde mohou rozvíjet své schopnosti, navazovat první přátelství, učit se samostatnosti a objevovat svět přirozenou a hravou cestou.

Věříme, že následující školní rok přinese dětem mnoho nových zážitků, radosti, poznávání i společných úspěchů a že rodiče v nás najdou spolehlivého partnera při prvních důležitých krocích jejich dětí mimo rodinné prostředí.

Mgr. Simona Kratochvílová, ředitelka MŠ

Oznámení

MÍSTNÍ KNIHOVNA LEDNICE

Vážení čtenáři,
upozorňujeme na **uzavření knihovny:**

Úterý 2. 6. 2026 – dopoledne
• otevřeno 13.00 – 15.00 hod.

Děkujeme za pochopení

SLAVNOSTNÍ OTEVŘENÍ NOVÉHO DĚTSKÉHO HŘIŠTĚ A CVIČEBNÍCH PRVKŮ U VÍCEÚČELOVÉHO HŘIŠTĚ

Vážení spoluobčané, v sobotu 18. dubna 2026 od 14:00 hodin proběhlo slavnostní otevření nového dětského hřiště a cvičebních prvků v areálu u víceúčelového hřiště, které naše obec mohla pořídit i díky pomoci MAS Lednicko-valtický areál z.s. a dotační výzvě v rámci Strategického plánu Společné zemědělské politiky (SZ SZP).

Akce se těšila velkému zájmu veřejnosti a potvrdila, že nově rozšířený areál bude sloužit jako místo setkávání, zábavy i aktivního odpočinku pro všechny generace.

Slavnostního přestřižení pásky se za obec Lednici zúčastnil společně se mnou pan starosta Mgr. Stanislav Straškrába a za dodavatelskou firmu Hřiště Maty s.r.o. pan Zdeněk Hejmal.

Celé odpoledne nás provázelo krásné jarní počasí, a tak především přítomné děti mohly využít nejen nově nainstalované herní a cvičební prvky, ale také připravený doprovodný program jako malování na obličeje, připravené dovednostní hry nebo oblíbený skákací hrad.

V tomto horkém dni nemohlo chybět ani občerstvení – připraveno bylo čerstvé ovoce, tradiční párek v rohlíku nebo oplatky, k pití bylo více druhů vod nebo ovocných šťáv.

Děkujeme všem, kteří se na přípravě celé akce podíleli, i všem občanům, kteří přišli společně s námi slavnostně otevřít nový prostor pro volnočasové aktivity. Věříme, že nové hřiště bude dlouhodobě přinášet radost dětem i jejich rodičům a stane se oblíbeným místem setkávání.

Zdeněk Loukota, místostarosta obce

Cyklistický závod projel Lednicí

Lednicí projela v sobotu 16. května 2026 prestižní amatérská cyklistická akce **Road Classics Pálava**. Peloton silničních cyklistů projížděl katastrem obce po hlavních tazích přibližně v čase od 11:00 do 12:00 hodin, což bylo spojeno s dočasnými dopravními omezeními a uzavírkami na trase závodu.

Závod nabízel dvě hlavní trasy (v délkách 64 km a 125 km), které vedly malebným prostředím Lednicko-valtického areálu a okolím Pálavy. Kompletní výsledky a fotogalerii z tohoto ročníku najdete přímo na oficiálních stránkách Road Classics.

Mgr. Jana Pánková – (foto Antonín Graf)

Čarodějnický den v naší školce

Ve středu 29. 4. se naše školka proměnila v kouzelné místo plné čar, kouzel a tajemných bytostí. Už od rána přicházeli do tříd malí čarodějové, čarodějnice i další pohádkové postavy. Nechyběly ani paní učitelky, které měly pro děti připravený pestrý program plný kouzelných úkolů a zábavy.

Tento den patří mezi nejoblíbenější akce, protože dětem přináší spoustu radosti, zážitků i možnost učit se hrou.

Děti si vyzkoušely míchání tajemných lektvarů, hrály si se senzorickými materiály, lovil y havěť v černých špagetách a plnily zapeklité úkoly, při kterých musely prokázat šikovnost, odvahu i pohybovou obratnost.

Velké poděkování patří rodičům, kteří připravili krásné a nápadité občerstvení. Strašidelné dobroty mizely ze stolů doslova kouzelnou rychlostí.

Čarodějnické veselí pokračovalo také odpoledne, kdy se k dětem připojili i rodiče. Společně plnili úkoly na čarodějnické stezce, míchali bylinkové lektvary, zaháněli pavouky, skákali v pytlích a překonávali slalom mezi netopýry. O zábavu rozhodně nebyla nouze. Vyvrcholením celého odpoledne bylo tradiční upálení čarodějnice.

O spokojená bříska se postaral Burgr's club, který připravil špekáčky na opékání, výborné burgery, lívance i ovocné a zeleninové mísy. Moc děkujeme.

Celý den jsme si moc užili a už teď se těšíme na další společná dobrodružství.

Za kolektiv MŠ Loukotová Martina

Včeličky

Motýlci

Sovičky

Zlatí zdravotníci

Blíží se konec školního roku, uzavírá se klasifikace a mladí zdravotníci netrpělivě vyhlíží soutěž, kde mohou poměřit své znalosti z první pomoci. Dne 12. 5. se konečně dočkali a plni očekávání vyrazili do Lužic, kde se konalo oblastní kolo Soutěže mladých zdravotníků. Svědomitě připravené hlídky zde poměřily síly se zástupci škol z okresů Hodonín a Břeclav.

Soutěž je rozdělena do dvou kategorií – pro žáky prvního a druhého stupně. Naši školu reprezentovaly dvě hlídky z prvního stupně a jedna hlídka z druhého stupně.

Největšího úspěchu dosáhla hlídka děvčat z 5. tříd ve složení Natálie Havlíková, Ema Rebendová, Kristýna Šimečková, Kateřina Pánková a Viktorie Vírvanová. Děvčata předvedla skvělé výkony a s přehledem si vybojovala 1. místo. Jedná se o výborný výsledek a velký úspěch! Tyto žákyně se připravují již druhým rokem – v loňském roce obsadily 2. místo v oblastním kole a v kole krajském skončily čtvrté.

Letos musely zvládnout pět stanovišť, na kterých prokázaly své dovednosti v obvazové technice, transportu zraněných i ošetření různých typů poranění. Poradily si například s ošetřením naražené a odřené končetiny po pádu z koloběžky, zvládly řešit masivní krvácení při úrazu se sekačkou a na závěr úspěšně provedly resuscitaci pacienta v bezvědomí.

Další dvě hlídky na stupně vítězů sice nedosáhly, ale za své znalosti a vzornou reprezentaci ZŠ Lednice si zaslouží velkou pochvalu. Získané zdravotnické dovednosti využijí nejen při soutěžích, ale především v běžném životě.

Vítězná hlídka postupuje do krajského kola, které proběhne 5. 6. 2026 opět v Lužicích. Držme jim palce!

Jana Straškrábová, vedoucí kroužku ml. zdravotníků

Velkolepý úspěch mladých stolních tenistů: Máme mistryni ČR!

Hráči místního klubu stolního tenisu FOSFA LVA zaznamenali během dvou květnových víkendů mimořádný úspěch na mistrovství České republiky mládeže. Bára Cupáková získala v kategorii do 13 let titul **mistryně republiky ve čtyřhře**, k němuž přidala další dvě bronzové medaile. Celková klubová bilance z turnajů v Chrudimi a Havířově tak zahrnuje úctyhodné čtyři medaile a několik cenných postupů do závěrečných fází.

První květnový víkend hostila sportovní hala v Chrudimi šampionát kategorií do 13 a 17 let. Už jen samotná účast na tomto turnaji je obrovským úspěchem, jelikož náročným nominačním systémem prošlo v probíhající sezoně pouze 56 nejlepších chlapců a 40 dívek z celé republiky. K zisku nominace je totiž nutné prokazovat vysokou výkonnost a stabilní formu v průběhu celého roku. Hráči a hráčky musí pravidelně sbírat cenné body do celostátního žebříčku na sérii republikových i krajských bodovacích turnajů mládeže (BTM). Na samotný šampionát se pak proboují jen ti, kteří se dlouhodobě drží na nejvyšších příčkách národního hodnocení, případně si vybojují přímý postup přes krajské přebory, což jen dokládá obrovskou konkurenci a kvalitu startovního pole.

Hlavní pozornost si svými fantastickými výkony vysloužila **Bára Cupáková**. Ta v kategorii U13 vystoupila na stupně vítězů ve všech třech disciplínách, do kterých nastoupila. Titul mistryně České republiky ve čtyřhře dívek vybojovala po boku Amálky Sedláčkové z Vlašimi. Další dvě bronzové medaile pak přidala ve dvouhře a ve smíšené čtyřhře společně s Filipem Bednářem z Prahy. O další cenný kov pro klub z Lednicko-valtického areálu se ve stejné věkové kategorii postarala **Rebeka Zechmeisterová**. Vybojovala bronz ve čtyřhře dívek společně s brněnskou Emou Solfronkovou.

Pozornost si však zaslouží i další zástupci klubu. **Jakub Král** (U17) předvedl vynikající výkon, když dokázal vyřadit nasazeného soupeře a probojoval se do TOP 16. **Eliška Kopřivová** (U17) úspěšně zvládla úvodní zápasy a zajistila si postup do hlavní fáze turnaje. Výborně si vedl také **Samuel Šimon**, který i jako jeden z nejmladších účastníků celého šampionátu v kategorii U13 dokázal vybojovat své první dvě výhry na republikové úrovni.

Následující víkend pokračovalo mistrovství republiky v Havířově, kde změřily síly kategorie do 15 a 21 let. Zde zanechal

Dějiště Mistrovství České republiky – sportovní hala v Chrudimi.

výraznou stopu **Jakub Cupák**, který se v kategorii U15 probojoval až do čtvrtfinále (mezi nejlepší osmičku) a na své cestě vyřazovací části turnaje přešel přes několik favorizovaných hráčů. Stejněho umístění v TOP 8 dosáhl také ve čtyřhře po boku Vincenta Špinara (SK Dobré). Úspěšně si počínala i **Adélka Machová**, jež si v dívčí kategorii U15 zajistila postup mezi nejlepšími šestnácti.

Důležitým a velmi slibným aspektem celkové bilance je věkové složení našich reprezentantů. Většina z nich patřila ve svých kategoriích k nejmladším účastníkům a budou v nich moci startovat i v následujících sezonách, což je pro lednický klub velkým příslibem do budoucna.

Závěrem patří obrovské poděkování všem hráčům za špičkovou reprezentaci, trenérům za obětavou práci, rodičům za neustálou podporu a všem fanouškům i podporovatelům klubu, bez nichž by sportovní úspěchy podobného formátu nebyly realizovatelné.

Jaroslav Kolůch

Bára Cupáková (11 let) při čtyřhře v napínavém souboji o postup do finále.

Jakub Cupák (13) v Havířově bojuje o medaili proti soupeři z Havlíčkova Brodu.

Jakub Král (15) v zápase, ve kterém vyřadil pátého nasazeného hráče turnaje, Lukáše Lebedu z Prahy.

Eliška Kopřivová (15) přijímá během utkání taktické rady od trenéra.

Samuel Šimon (9) na jednom z bodovacích turnajů.

DEN DĚTÍ

ZPÁTKY DO PRAVĚKU

NEDĚLE 7. 6. 2026

12:00-17:00

UKÁZKA ŽIVÝCH DINOSAURŮ
BODYZORBING

TÉMATICKÉ HRY A TVOŘENÍ
UKÁZKA HASIČSKÉ TECHNIKY

LÁZEŇSKÁ KOLONÁDA LEDNICE

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

COUNTRY

TANEČNÍ ZÁBAVA

skupiny

LEDNICKÝ RANČ

KDY:

13. 6. 2026

ČAS:

18:00 – 22:00 hodin

KDE:

LÁZEŇSKÁ KOLONÁDA

K Tanci a poslechu

Hraje skupina

AMULET

Těšit se můžete na:

**PLNO TANCE,
COUNTRY HUDBU
A DOBROU NÁLADU!**

**VSTUPNÉ
ZDARMA!**

AKCI SPOLUPOŘÁDÁ OBEC LEDNICE

Moravia Fashion Show No.2

Dne 2. května se na lázeňské kolonádě uskutečnila krásná módní akce – Moravia Fashion Show. Na přehlídce se představily kolekce českých návrhářů, kteří se zaměřili na udržitelnost, inovativní materiály a kreativní zpracování. Publikum mohlo obdivovat nejen klasické elegantní modely, ale i odvážné návrhy, které experimentovaly s netradičními střihy a barvami.

Natálie Profotová, TIC Lednice

Od hospodářského lesa k živému ekosystému

Pod pojmem les si každý představí něco jiného. Podle zákona jsou lesem stromy a keře plnící funkce lesa, ale les tvoří i další organismy: byliny, hmyz či houby vázané na odumírající dřevo a vazby mezi nimi. Někdo vnímá jako „pravý les“ staré mohutné stromy, jiný hustou mlázinu. Tyto představy ovlivňují i pohled veřejnosti na zásahy v lese ptažmo na samotné lesníky. Dnes už lidé nehodnotí les jen podle množství vytěženého dřeva, ale také podle jeho významu pro klima, přírodní rozmanitost a rekreaci.

Lužní lesy mezi Moravou a Dyjí člověk po staletí výrazně přetvářel. Les sloužil nejen jako zdroj dřeva, ale i k pastvě, sběru listů či plodů. Postupně však převládla požadavek pěstovat stromy s rovnými, málo zavětvenými kmeny, a proto se stromy, nejlépe jednoho druhu, začaly pěstovat hustě vedle sebe.

Více než 200 let se na Soutoku hospodařilo s cílem maximalizovat ekonomický výnos a minimalizovat náklady. Staré porosty byly plošně káceny a na holosečích se vysazovalo velké množství sazenic. Tento systém odpovídal tehdejšími potřebám společnosti i dřevozpracujícího průmyslu, dnes však již nestačí. Lesníci i ochránci stojí nyní před složitým úkolem, jak zajistit potřebnou obnovu stárnoucího lesa, aby nevymizely spolu s mohutnými stromy i další organismy, pro které jsou soutokové lesy dnes tolik cenné.

Proto se AOPK ČR s LČR s.p. dohodly na novém způsobu hospodaření. Nejvýznamnější dubové porosty (v CHKO Soutok 700 ha) se nebudou obnovovat holosečně, ale postupně během 60 let. Stromy budou těženy ve čtyřech etapách po 15 letech. Místo rozsáhlých pasek tak vzniknou světlejší a pestřejší lesy. Přednostně se kácí odumírající jasany, zatímco vitální jedinci zůstávají zachováni. Při zásazích jsou ponechávány především biologicky hodnotnější, tedy ekonomicky méně cenné stromy. Z dosavadních zkušeností je patrné, že starší porosty jsou přirozeně řídké a podrůstají javorem babykou. I na to bylo v rámci nastavování hospodaření pamatováno a babyka by měla být v prosvětlovaných porostech odstraňována.

Díky tomu dostanou příležitost k obnově i světlomilné druhy dřevin, jako je dub letní. U běžných porostů se zároveň zmenšila maximální plocha holosečí ze 2 na 1 ha a po těžbě zůstává více stromů na dožití.

Změny se týkají i mladších porostů, které je třeba připravit na extrémnější podmínky silnějšími výchovnými zásahy, aby mohly rozprostřít své koruny a kořeny a získaly stabilitu.

Na některých místech, například v Lanžhotských pralesích, se nehosподаří vůbec a hlavní roli zde má příroda. Zdejší „mrtvé dřevo“ je ve skutečnosti plné života: slouží jako domov vzácným organismům.

Přes všechny změny zůstávají lužní lesy jedním z nejohroženějších ekosystémů v Česku. Největším problémem je nedostatek vody způsobený historickými úpravami řek Moravy a Dyje i extrémními výkyvy počasí. Obnova vodního režimu krajiny je proto klíčovou podmínkou pro budoucnost soutokových lesů.

Správa CHKO Soutok

Oslavte s námi

1. NAROZENINY

chráněné krajinné oblasti Soutok

VÝSTAVA

20. června v Zámecké zahradě v Břeclavi

vernisáž výstavy o CHKO Soutok
workshop pro přírodu

&

1. července v zámeckém parku v Lednici

DEN CHKO SOUTOK

stanoviště o přírodě od zámku až po minaret
soutěž o ceny

**příroda,
zábava
&
poznání**

Když péče může zůstat doma. Sestřička.cz rozšiřuje služby na Břeclavsku

Domov je místo, kde se člověk cítí nejlépe. Právě proto stále více rodin hledá možnosti, jak svým blízkým zajistit potřebnou péči doma – bezpečně, důstojně a bez nutnosti odchodu do pobytového zařízení.

Na Břeclavsku poskytuje své služby také Sestřička.cz, která pomáhá seniorům, lidem po hospitalizaci i pacientům se zdravotním omezením přímo v jejich domácím prostředí.

Odborná zdravotní péče doma

Domácí zdravotní péče je určena pacientům, kteří potřebují odbornou zdravotní pomoc, ale jejich zdravotní stav umožňuje léčbu doma. Péči zajišťují kvalifikované zdravotní sestry a služba je indikována praktickým nebo ošetřujícím lékařem. Ve většině případů je plně hrazena zdravotní pojišťovnou.

Sestřička.cz na Břeclavsku zajišťuje například převazy ran, aplikaci injekcí a léků, odběry biologického materiálu, péči po hospitalizaci nebo podporu dlouhodobě nemocných pacientů.

Nově také odlehčovací služby

Novinkou v regionu Břeclavska je rozšíření služeb o odlehčovací služby. Ty pomáhají nejen samotným klientům, ale i rodinám, které o své blízké dlouhodobě pečují a potřebují si na chvíli odpočinout nebo vyřídit vlastní povinnosti.

Služby jsou určeny seniorům, lidem se zdravotním omezením i klientům po nemoci, kteří potřebují pomoc při běžných denních činnostech a chtějí zůstat ve svém domácím prostředí.

Pracovníci pomáhají například s osobní hygienou, přípravou stravy, chodem domácnosti, nákupy, doprovodem k lékaři nebo podporou běžného denního režimu a sociálních kontaktů.

Velkou výhodou je propojení jednotlivých služeb. Na odlehčovací služby může plynule navázat domácí zdravotní péče i tísňová péče Sestřička SOS dostupná 24 hodin denně.

Aktuálně přijímáme nové klienty.

breclav@sestricka.cz

+420 770 341 116 www.sestricka.cz

Sestřička.cz

Sestřička.cz

Domácí péče
Břeclavsko

- Domácí zdravotní péče
- Odlehčovací služby
- Tísňová péče

Dukelské nám. 102/31
693 01 Hustopeče

+420 770 341 116

breclav@sestricka.cz

Kulturní ČERVEN 2026

02. úterý 18:30 Hospodský kvíz
• Moderuje Michal Madro

03. středa 18:00 ● AUTEM KOLEM AUSTRÁLIE
• Martin Vlk • Přednáška o cestě plné dobrodružství, nekonvenčních silnic a divoké přírody, ikonických míst i odlehlých koutů, a včetně zastávky v exotické Indonézii.

05. pátek 19:00 Live Music Tonight
• Irish Rose • Irské písně

06. sobota 19:00 Drink & Sing
• Večer, který svým uměním vytváříte vy sami

07. neděle 18:00 ● TERAPIE S MARIÍ
Magdaléna a Dušan Randákové – odborníci z oblasti psychologie, psychoterapie a psychosomatiky – témata vztahů, psychického zdraví, stresu i propojení těla a duše – inspirativní a lidský rozhovor o tom, jak lépe porozumět sami sobě.

09. úterý 18:30 Hospodský kvíz
• Moderuje Michal Madro

10. středa 18:00 ● ZANIKLÉ STAVBY LVA
• Mgr. Daniek Lyčka PhD. představí zapomenuté a již stavby LVA, přiblíží jejich historii, podobu i důvod zániku.

12. pátek 19:00 Live Music Tonight
• DenWer • Pop & Rock & Dance

13. sobota 19:00 Live Music Tonight
• Milda Music • Czech Covers

16. úterý 18:30 Hospodský kvíz
• Moderuje Michal Madro

17. středa 18:00 ● KYBERKRIMINALITA A JAK JÍ PŘEDCHÁZET
• Mjr. Ing. Stanislav Kovárník – přednáška o nejčastějších online hrozbách, včetně rad, jak se chránit. Rozpoznejte rizikové situace a buďte v on-line světě v bezpečí.

19. pátek 19:00 Live Music Tonight
• Chasing Eagles • Latino & Classic Pop/Rock

20. sobota 19:00 Drink & Sing
• Večer, který svým uměním vytváříte vy sami

23. úterý 18:30 Hospodský kvíz
• Moderuje Michal Madro

26. pátek 19:00 Live Music Tonight
• Míma Krajčová & Petr Lopour • Acoustic

27. sobota 19:00 Drink & Sing
• Večer, který svým uměním vytváříte vy sami

30. úterý 18:30 Hospodský kvíz
• Moderuje Michal Madro

Odebírejte nás / YT: Burger's Club / Podcasty: Terapie s Marií

Rezervace: 776 416 518 / FB: Burgrsclub / www.burgrsclub.cz
• **Burger's Club** – 21. dubna 694, Lednice / náměstí, 50 m od vstupu do parku • Na všechny akce je vstup zdarma, pokud není uvedeno jinak.
Změna programu vyhrazena

Pálavské vinobramí

11–13/9 2026 Mikulov

Monkey Business Horkýže Slíže Ben Cristovao
Heřenine oči Helena Vondráčková Richard Müller
Jana Kirschner Kandráčovci Poetika

Permanentka za 800 Kč jen do 30/6 2026.

I takové dopisy dostává redakční rada – je to reakce na Odložené poznámky Romana Tučka:

Dobrý den,
obracím se na Vás s podnětem týkajícím se obecního zpravodaje. V posledních několika vydáních jsem si všiml, že jeden ze zastupitelů má pravidelně prostor pro publikaci svých názorových komentářů. Rád bych se proto zeptal, zda existují jasné stanovená pravidla pro publikování příspěvků zastupitelů v tomto médiu.

Domnívám se, že by bylo vhodné nastavit podmínky tak, aby měli možnost vyjádřit se i ostatní zastupitelé, případně aby se autoři v rámci této rubriky střídali. Obecní zpravodaj je financován z veřejných prostředků a měl by proto poskytovat vyvážený prostor pro různé názory.

Rozumím tomu, že ostatní zastupitelé nemusí tento prostor aktivně využívat, nicméně i v takovém případě by podle mého názoru měl být systém nastaven tak, aby zpravodaj nepůsobil dlouhodobě jednostranně.

Zejména v následujícím období před komunálními volbami může dlouhodobě jednostranný prostor pro jednoho zastupitele působit jako zvýhodnění v rámci veřejného média.

Děkuji za zvážení tohoto podnětu.

Jméno autora je redakci známo, dopis byl použit jako příklad, takových názorů je mnohem více.

Odložené poznámky Romana Tučka O království Ledovém, králi s velikým kloboukem a šaškovi, který kazil krásné ticho

Vážení spoluobčané,
blíží se čas, kdy se v obci začnou vyprávět pohádky. Některé budou o tom, jak se všechno podařilo. Jiné o tom, proč se nemohlo podařit to, co se nepodařilo. Další budou o tom, že kdyby nebylo těch, kteří to dělají už dlouho, slunce by ráno možná vyšlo, ale jisté by to nebylo.

A protože před takovou pohádkovou dobou je slušné nezůstat pozadu, a protože je toto můj poslední příspěvek do zpravodaje před časem, kdy se bude v obci znovu lámat chleba, dovolím si přidat také jednu. Jen s tím rozdílem, že já vám rovnou přiznám, že je to pohádka.

... Bylo-nebylo jedno království. Nebylo daleko. Vlastně bylo tak blízko, že kdybych napsal, kde leží, pohádka by rázem přestala být pohádkou a začala být podnětem k soudnímu spisu s krásně kulatým razítkem.

Říkalo se mu Ledové království.

Ne proto, že by tam pořád mrzlo. Naopak. Slunce tam svítilo, víno zrál, zahrady voněly a cizí lidé se sjížděli ze všech koutů světa, aby obdivovali věže, parky, rybníky a stavby, o nichž místní někdy věděli méně než návštěvníci s průvodcem v ruce.

Bylo to království krásné, přestože byl do něj pozván chlad. A bylo tak krásné, že se v něm kvůli tomu čím dál hůř bydlelo.

Domy tam mívaly zvláštní osud. Narodily se jako domy pro lidi, ale časem se z nich stávaly domy pro hosty. Na dveřích se objevovaly cedulky, klíče se schovávaly do krabiček s číselným zaklínadlem a sousedé se zdravili větou: „Vy jste tady noví?“ Načež se často ukázalo, že noví jsou všichni. Jen popelnice zůstávaly stejné.

Starousedlíci kroutili hlavami, mladí počítali, zda by si tu jednu mohli koupit aspoň kůlnu bez střechy, a chalupy měnily majitele rychleji než počasí v dubnu. Království vzkvétalo. Jen obyvatelům občas připadalo, že vzkvétá nějak bez nich.

V tom království vládl dlouhá léta moudrý král. Říkejme mu třeba král Klobouk. Ne proto, že by se tak jmenoval, to by bylo příliš jednoduché. Ale protože uměl na každou věc položit klobouk tak šikovně, že se pod ním dalo schovat ledacos.

Král Klobouk nebyl žádný hlupák. To by byla pohádka snadná a nudná. Byl vzdělaný, zkušený a v mnoha věcech obratný. Za jeho časů se v království ledacos postavilo, opravilo a zařídilo. To mu nikdo spravedlivý nemůže upřít. Jenže s dlouhým kralováním je to jako s dlouho nošenými botami. Zpočátku sedí pohodlně, potom se vytvarují podle nohy, a nakonec má člověk dojem, že jinak se chodit ani nedá.

Král sídlil rád v malé osadě Za Kopcem. Tam ho lidé potkávali, tam si s ním povídali a tam měl mezi lidem pevnou oporu. V hlavním městě Ledového království se ukazoval méně, ale zato tam všechno věděl. A když něco nevěděl, věděl alespoň, kdo to vědět nemá.

Měl také velikou zálibu v dvorních hrách. Nejraději měl klání s kulatým měchem, za nímž se družiny honily po kolbišti s takovou vážností, jako by se nerozhodovalo o hře, nýbrž o osudu království. V království se říkalo, že měch je kulatý, ale královská přízeň ještě kulatější, protože se vždycky dokutálela tam, kam bylo potřeba. Kolbiště se těšilo péči, jakou někteří jiní mohli jen tiše závidět. Ale kdo by měl něco proti dvorním hrám? Hry jsou zdravé. Zvláště pro toho, kdo neplatí královskou pokladnu.

Král Klobouk měl dvůr. Na dvoře seděli rádci, písaři, správci, příkyvovači a jiní užiteční lidé. Příkyvovači byli obzvlášť důležití. Příkyvovali tak poctivě, že se v království časem rozšířily bolesti za krkem. Dvorní ranhojič navrhoval masti, ale král pravil, že to není nemoc, nýbrž projev zodpovědnosti.

Nejslavnější královou dovedností byla řeč. Král uměl mluvit dlouho. Opravdu dlouho. Když začal odpovídat na otázku, děti v první řadě stihly dospět, vyučit se a založit rodinu, než všichni pochopili, že odpověď se sice statečně vydala na cestu, ale k otázce nikdy nedorazila.

Nebyla to řeč ošklivá. Naopak. Byla klidná, rozumná a široká jako řeka po dešti. Jen měla jednu drobnou zvláštnost: člověk do ní vstoupil s otázkou a na druhém břehu vystoupil bez bot, bez otázky a někdy i bez iluzí.

„Veličenstvo,“ zeptal se jednou jeden radní, „z čeho zaplatíme tu velkou opravu?“

Král se laskavě usmál. „To je, pane radce, otázka složitá, protože když se podíváme na souvislosti, a souvislosti, jak víme, nelze oddělovat od širších souvislostí, musíme vzít v úvahu historický vývoj, stav ovzduší, potřeby občanů, možnosti rozpočtu, objektivní okolnosti, subjektivní dojmy, projektovou připravenost a také to, že nic není tak jednoduché, jak se někomu může zdát, zejména tomu, kdo si myslí, že jednoduché věci jsou jednoduché.“ Rádce poděkoval. Nevěděl za co, ale bylo mu jasné, že za něco určitě.

Aby království dobře fungovalo, měl král ještě jednu praktickou pomůcku. Škatulky. Nebyly velké, ale vešlo se do nich celé království. Na jedné bylo napsáno „Naši“. Na druhé „Ostatní“. Do první škatulky se ukládali ti, kteří rozuměli tomu, že král ví, co dělá. Do druhé ti, kteří chtěli vědět, co dělá.

Být v první škatulce bylo příjemné. Člověk byl zván, slyšen a občas i pochválen. Být ve druhé škatulce bylo poučné. Člověk se naučil, že každá jeho věta začíná podezřeje už tím, že ji říká on.

Pravilo se dokonce, že král má kdesi tajný pergamen jmen. Nikdo ho nikdy neviděl. Což je u tajných pergamenů obvyklé a velmi výhodné. Každý si tak mohl představit, že na něm je, a podle toho se chovat.

V království žil také šašek. Říkejme mu Troubek. Byla to postava, bez které by celá pohádka byla pohodlnější, kratší a pro dvůr mnohem příjemnější.

Troubek nebyl šašek veselý na objednávku. Neuměl dělat kotrmelce, nehrál na loutnu a jeho vtipy bývaly někdy takové, že se jim lidé smáli až doma, když si byli jistí, že je nikdo neslyší. Měl však jednu vlastnost, která je v každém království nebezpečnější než meč: ptal se nahlas.

Chodil na zasedání, seděl vzadu, psal si poznámky a občas zvedl ruku. Dělal to způsobem, který vyvolával neklid. Ne proto, že by mluvil krásně. Spíš proto, že mluvil tam, kde už se všichni těšili na konec.

Král na něj hleděl s trpělivostí člověka, který ví, že moucha u okna stejně jednou zeslábně.

„Troubku,“ říkával vlídně, „ty jsi zvláštní případ.“

A jednou, když byl královský jazyk rychlejší než královská obezřetnost, udělil Troubkovi dokonce dvorní diagnózu. Troubek si ji zapsal do sešitu, protože šašci si zapisují i věci, které by si jiní nechali líbit jen ústně.

Od té doby měl Troubek v království pověst člověka, který je nejspíš vadný, protože jinak by přece nepokládal otázky, na které se tak pracně odpovídá.

Jednoho dne se král rozhodl, že království potřebuje velké dílo. Velké dílo je v životě panovníka důležité. Malé věci si lidé nepamatují. Když někdo opraví kliku, řekne se: klika funguje. Když někdo vystaví hradbu, řekne se: hle, epocha.

V království byl už dlouho problém s vozy a povozy na hlavním tržišti. Překážely, tlačily se a kazily dojem. A protože dojem je v krásném království téměř ústavní hodnota, rozhodlo se, že vozy půjdou jinam.

Kam?

To byla otázka. A protože otázky jsou nebezpečné, bylo rozhodnuto rychle.

Nové místo vznikne tam, kde kdysi odpočívali dávní obyvatelé. Bylo to místo tiché, smutné a dlouho zapomenuté. Taková místa mívají jednu zvláštnost: dokud se o nich nemluví, vypadají, že nikomu neprekážejí. Jakmile se do nich kopne, ukáže se, že si pamatují víc než celá rada.

Dělníci přišli s lopatami. Kopali, měřili, hloubili a zase kopali. A země, která do té doby mlčela slušně jako stará babička v koutě, najednou řekla: „Pardon, tady někdo leží.“

Dělníci se zarazili. Rádci se zarazili. I příkyvovači na okamžik přestali příkyvovat, což způsobilo krátký, ale výrazný pokles větru v zasedací síni.

„Co teď?“ ptali se.

Král Klobouk se nezalekl. Velcí vládcové se nezaleknou skutečnosti. Velcí vládcové ji přikryjí novou vrstvou hlíny, převážou hedvábnou stuhou a nechají zapsat do listin, že se vše děje s nejvyšší úctou.

„Zem pozvedneme,“ pravil. „Paměť zachováme v pergamenech. A kolem vystavíme hradbu hlukolamnou, aby sem nedoléhal neklid světa.“

„Jaký neklid, veličenstvo?“ zeptal se Troubek. „Vždyť tady bylo ticho.“

V síni se rozhostilo ticho ještě větší.

„Právě proto,“ odpověděl král. To byla odpověď tak úplná, že další otázka by působila nevědecky.

A tak se začala stavět Hradba. Nebyla to hradbička. Hradbička je něco, přes co soused vidí, že jste zase připálili oběd. Tohle byla Hradba. Veliká, vážná a důležitá. Taková, že kdo k ní vystoupal po schodech, připadal si jako poutník mířící k chrámu. Jen místo zázraku ho nahore čekal Řád. Vyvěšený, orámovaný a tak důležitý, že se člověk skoro bál zeptat, zda podle něj také něco opravdu přijede.

Dvořané byli nadšeni.

„Moderní prvek!“ zvolal první.

„Citlivé řešení!“ dodal druhý.

„Krajinná dominant!“ přidal třetí, který měl rád slova, do nichž se vejde cokoliv.

„Hlukolamná ochrana!“ hlásil čtvrtý.

Troubek stál stranou a díval se na Hradbu. Chvilí mlčel, což u něj vyvolalo u dvora krátkou naději.

Pak řekl potichu: „To je zajímavé. Hradba postavená na tichu a má chránit před hlukem.“

Nikdo se nezasmál. Některé vtipy potřebují čas.

V noci se však stalo něco zvláštního. Hradba začala mluvit. Nejdřív jen šuměla. Lidé si mysleli, že to je vítr. Potom šeptala. Lidé si mysleli, že to jsou turisté hledající ubytování. Ale nakonec bylo jasné, že Hradba říká slova. Neříkala mnoho. Vlastně opakovala pořád totéž: „Čí je království?“

Ráno to slyšela prodavačka, když šla kolem s taškou rohlíků. Slyšel to zahradník, který si jen chtěl zkrátit cestu. Slyšelo to dítě, kterému

upadl míč. A slyšel to i jeden host z daleké země, který si myslel, že jde o novou interaktivní atrakci, a chtěl si koupit vstupenku.

Zpráva se roznesla rychle. V malém království se zprávy šíří zvláštním způsobem: nikdo nic neříká, ale všichni to vědí.

Král svolal radu.

„Hradba šeptá,“ pravil jeden rádce.

„To není šepot,“ opravil ho druhý. „To je akustický jev.“

„Akustický jev se ptá, čí je království?“ namítl Troubek.

„Vidíte?“ řekl král. „Přesně proto je třeba držet se odborných pojmů. Jakmile tomu začnete říkat šepot, hned se najde někdo, kdo tomu začne odpovídat.“

Rada se usnesla, že Hradba nešeptá. A kdyby šeptala, tak jen v souladu s projektovou dokumentací.

Jenže Hradba šeptala dál. A co bylo horší, lidé jí začali odpovídat.

Nejdřív potichu.

„Asi krále,“ řekla jedna paní, která se nechtěla pouštět do sporů.

„Asi těch, co mají razítka,“ řekl jeden muž, který kdysi něco potřeboval, ale teď už raději nepotřeboval nic.

„Asi těch, co tu bydlí,“ řeklo dítě.

A Hradba zašuměla tak, že z ní spadl kousek prachu.

To dítě nevědělo, jak nebezpečnou věc řeklo. Děti mívají tu nectnost, že neznají místní poměry.

Od té doby lidé chodili kolem Hradby pomaleji. Někteří se tvářili, že nic neslyší. Jiní slyšeli, ale dělali, že jsou ti někteří. A pár lidí se zastavilo.

„Čí je království?“ ptala se Hradba.

„No přece naše,“ řekl jednou někdo.

Bylo to slovo tak obyčejné, až se lidé lekli. Naše. Dlouho ho nikdo nepoužil nahlas. V království se říkalo moje ubytování, moje živnost, můj problém, můj klid. Ale naše? To slovo bylo trochu zaprášené. Jako hrnek po babičce, který se člověk bojí vzít do ruky, aby nepraskl. Troubek si toho všiml. Seděl večer na lavičce, kde šašci přemýšlejí, když nemají koně, meč ani rozumnou pověst. Otevřel sešit a napsal: „Dnes někdo řekl naše. Nutno sledovat. Může jít o začátek jara.“

Král Klobouk mezitím přemýšlel, jak věc vyřešit. Nešlo o to, že by se bál Hradby. Hradba je jen hradba. Ale bál se otázky. Otázka je horší než hradba, protože se nedá natřít.

Rozhodl se proto uspořádat slavnost. Slavnosti jsou výborný prostředek proti přemýšlení. Hraje hudba, rozdají se koláče, pronese se projev a člověk má dojem, že kdo by se v takové chvíli ptal, kazil by náladu.

Na slavnost přišli dvořané, příkyvovači, hosté, lidé z první škatulky a několik lidí ze druhé škatulky, kteří tvrdili, že jdou jen kolem. Král vystoupil na vyvýšené místo a začal mluvit.

Mluvil o odpovědnosti. O tradici. O rozvoji. O paměti. O tom, že minulost je třeba ctít, ale ne tak, aby překážela budoucnosti. O tom, že budoucnost je třeba budovat, ale ne tak, aby se někdo pořád vracel k minulosti. O tom, že každá otázka má svůj čas a nejlepší čas na některé otázky už byl včera.

Lidé stáli. Někteří poslouchali. Někteří počítali holuby. Jeden hoch zjistil, že když král říká „samozřejmě“, většinou za tím přijde něco, co samozřejmě není.

A pak se ozvala Hradba.

Tentokrát nešeptala. Neburácela, to ne. Byla to slušná Hradba. Ale řekla to tak, že to slyšeli i ti, kteří se už naučili neslyšet:

„Čí je království?“

Král se zarazil. Rádci se podívali na krále. Příkyvovači se pokusili příkývnout, ale nevěděli k čemu.

V tu chvíli se Troubek postavil. Nebylo to hrdinské postavení. Spíš takové, jako když člověk vstává z povozu a doufá, že se mu nezamotala brašna. Přesto vstal.

„Veličenstvo,“ řekl, „já myslím, že Hradba se neptá proto, že by nevěděla. Ona se ptá proto, jestli to víme my.“

„Troubku,“ povzdchl si král, „ty z každé věci děláš problém.“

„Ne, veličenstvo,“ řekl Troubek. „Já z problémů dělám věci. Ony se pak dají ukázat.“

Někdo se zasmál. Jeden z těch malých smíchů, které se tváří jako zakašlání. Ale jakmile se jednou smích narodí, špatně se vrací zpátky. Král zvedl ruku.

„Lidé potřebují klid,“ pravil.

„To ano,“ řekla stará žena v první řadě. Byla tak stará, že se jí dvůr neodvažoval zařadit ani do škatulky Ostatní, protože by to mohlo působit neuctivě. „Ale klid není totéž co ticho.“

Tato věta se vznášela ve vzduchu jako mouka, když se protrhne pytel. Klid není totéž co ticho.

Lidé se po sobě podívali. Někteří poprvé po dlouhé době nečekali, kdo přikývne první.

Král chtěl odpovědět. Nadechl se. To byl v království signál k duševní přípravě. Ale než začal, ozvalo se dítě:

„A když je království naše, můžeme se ptát?“

V pohádkách bývají děti často nebezpečné. Ne proto, že by byly silné. Ale protože ještě nevědí, že některé jednoduché věci se nemají říkat jednoduše.

Král se usmál. „Samozřejmě,“ řekl.

A všichni zbystřili, protože už znali ono samozřejmě.

„Samozřejmě že se můžete ptát. Jen je třeba ptát se věcně, konstruktivně, ve vhodný čas, vhodným způsobem, vhodným tónem, s dostatečným předstihem, po prostudování podkladů, které budou dodány, jakmile budou připraveny, přičemž je třeba chápat, že ne všechny informace lze sdělit hned, některé později a některé nejlépe vůbec, aby nevznikl neklid.“

Lidé chvíli mlčeli.

Pak se ozval hostinský: „Takže můžeme?“

Král se nadechl znovu.

A vtom se stalo něco, co nikdo nečekal. Hradba se zasmála.

Ne hlasitě. Jen tak kamenně. Jako když praskne dlaždice, která už dlouho nesla víc, než měla.

Smích Hradby se rozběhl mezi lidmi. Ne jako výsměch, ale jako úleva. Smáli se tomu, že se báli věcí, které se po vyslovení najednou zmenšily. Smáli se tomu, že některé odpovědi jsou tak dlouhé, až člověk zapomene, že chtěl slyšet ano nebo ne. Smáli se tomu, že přikyvování není názor, i když z dálky vypadá podobně.

Král stál a poprvé po dlouhé době nevěděl, jestli má mluvit dlouho, nebo raději vůbec.

Troubek si sedl. Nebyl vítěz. Šašci nebývají vítězové. Jsou jen užiteční v okamžiku, kdy se všichni ostatní bojí vypadat směšně.

Od toho dne se v Ledovém království nezměnilo všechno. To by byla pohádka lživá — a těch budete v nadcházející pohádkové sezóně slyšet ještě až až.

Král Klobouk vládl dál. Dvořané dál přikyvovali, i když někteří už opatrněji, aby si neuhnali trvalé následky. Hradba stála. Schody vedly vzhůru. Řád visel na svém místě a čekal na poutníky, jako by právě on byl odpovědí na všechno, na co se lidé původně ptali.

Jedna z tváří království dostávala nový nátěr a o měsících zlatých se mluvilo tak opatrně, jako by i mince mohly mít uši. V královských úřtech se tomu říkalo nezbytná péče. Mezi lidmi se tomu říkalo spíš otázka, na kterou by bylo dobré jednou slyšet krátkou odpověď.

Ale něco se přece jen změnilo.

Lidé začali méně spěchat kolem Hradby. Začali si víc všimnout, co je pod kloboukem. Začali rozlišovat mezi klidem a tichem. A občas, když na radě zazněla dlouhá řeč, někdo si v duchu položil jednoduchou otázku:

„A odpověď byla kde?“

To je v každém království nebezpečný začátek.

Protože moc nestojí jen na králi. Moc stojí i na tom, že lidé přijmou škatulku, do které je někdo vložil. Že se smíří s tím, že otázka je neslušnost. Že zamění únavu za souhlas. A že si řeknou: ono to stejně nemá cenu.

Jednou večer seděl Troubek zase na lavičce. Přišlo k němu dítě s míčem.

„Vy jste ten šašek?“ zeptalo se.

„Podle některých ano,“ řekl Troubek.

„A proč troubíte?“

Troubek chvíli přemýšlel. „Protože když se dlouho netroubí, lidé si zvyknou, že je ticho normální.“

Dítě přikývlo. Pak se zamyslelo a řeklo:

„A neměl by troubit každý trochu?“

Troubek si otevřel sešit a napsal:

„Dnes mi dítě zkazilo monopol na šaškovství. Dobrá zpráva.“

A tak se dodnes v Ledovém království říká, že žádný led není věčný. Někdy se zdá pevný, hladký a bezpečný. Dá se po něm chodit, dá se na něm bruslit, dá se na něm pořádat slavnost a vyvést praporek.

Ale pod ledem bývá voda. A voda má trpělivost.

Když přijde jaro, led nepraskne proto, že by ho někdo přemluvil. Praskne proto, že už nemůže jinak.

A jestli ta pohádka nějak končí?

Nekončí.

V pravých pohádkách někdy stačí useknout drakovi hlavu, vzít si princeznu a udělat hostinu. V lidských královstvích je to složitější. Tam nestačí vyměnit krále, když v lidech zůstane stejný strach. Nestačí natřít Hradbu, když pod ní zůstane nevyřešená otázka. Nestačí mluvit o budoucnosti, když se člověk bojí slyšet minulost.

Ale stačí, aby se lidé jednou zeptali sami sebe:

„Či je království?“

A aby se nebáli odpovědi.

Protože království nepatří klobouku, pergamenu ani škatulkám.

Patří těm, kdo v něm žijí.

A trochu také těm, kteří tu žili před nimi.

No uvidíme.

.....
Nechala jsem si (J. Pánková) k následujícímu příspěvku udělat krátký rozbor, kde bylo doporučeno: (přesto článek uveřejňujeme, ať si každý udělá názor sám):

Toto už není běžný „názorový příspěvek“. Je to zjevně politický a osobně mířený text, byť napsaný alegoricky a literárně poměrně chytře.

Prakticky každý v obci pravděpodobně pozná:

- kdo je „král Klobouk“,
- co je „Hradba“,
- kdo je „Troubek“,
- i které projekty a osoby jsou terčem.

A to je podstatné.

Nemáte povinnost to zveřejnit v plném rozsahu — a podle mého názoru by bylo velmi rozumné to v této podobě nezveřejnit.

Důvody jsou poměrně silné:

- text není informativní článek o dění v obci,
- není to ani standardní zastupitelské stanovisko,
- je to rozsáhlá satirická politická polemika,
- obsahuje osobní zesměšňování,
- podsouvá klientelismus, manipulaci a netransparentnost,
- a používá obecní zpravodaj jako prostor pro předvolební kampaň.

Navíc:

- rozsah je mimo běžný rámec obecního zpravodaje,
 - zveřejnění by téměř jistě vyvolalo požadavek na stejně rozsáhlou reakci,
 - a zpravodaj by se mohl změnit v osobní politický konflikt.
- To neznamená, že musíte umlčet kritiku. Ale můžete legitimně říct:

- že forma není vhodná pro obecní periodikum,
- že příspěvek překračuje rámec věcné diskuse,
- že obsahuje osobní narážky a dehonestující stylizaci,
- a že zpravodaj neslouží k vedení politicko-osobních sporů.

Silné je i to, že autor sám otevřeně píše:

„před časem, kdy se bude v obci znovu lámat chleba“

Tím prakticky přiznává předvolební charakter textu.

BUCHTAFEST

20. 6. 2026
od 14.00 hod.

5. ročník soutěže v pečení domácích buchet a moučníků. Sladké odpoledne spojené s ochutnávkou vín a prohlídkami vinařství.

K tanci i poslechu zahraje skupina **DenWer**

vstup **ZDARMA**

Vinařství HRANIČNÍ ZÁMEČEK s.r.o.
Najedlecko 714, 691 44 Lednice
www.hzvinařství.cz

Volné vstupy do sportovní haly

Obec Lednice od 1. února 2026 nabízí možnost volných vstupů do sportovní haly na adrese Břeclavská 618, Lednice, a to **každou neděli od 14.00 hod. do 16.00 hod.** (do konce školního roku a mimo již rezervované akce).

Vždy je potřeba po předchozí telefonické nebo emailové domluvě zajistit rezervaci a zároveň upřesnit druh sportu a počet sportovců. Ve sportovní hale je možné si zahrát různé druhy halových sportů jako je basketbal, florbal, malý fotbal, stolní tenis, badminton, volejbal, nohejbal.

Kontakty pro rezervaci (ideálně ve všední dny od 7.00 hod. do 15.00 hod.): tel. **+420 602 424 182**, email: **sporthala@lednice.cz**

Pro všechny uživatele haly platí povinnost dodržovat provozní řád sportovní haly!!!

Reklama

Prodat dům bez starostí je snadné.

Když víš s kým.

MIROSLAV FOBL

T 774 062 324

RE/MAX Pro

REALITNÍ SLUŽBY,
JAKÉ SI PŘEJETE

Smuteční oznámení

Smuteční oznámení

V dubnu a v květnu nás opustili

24. dubna	pan Josef Trlica – ve věku 87 let – Lednice, Mikulovská 508
30. dubna	pan Oldřich Suchánek – ve věku 72 let – Lednice, Na Zahradách 634
13. května	paní Petra Dolečková (Suchánková) – ve věku 49 let – bývalá občanka Lednice
22. května	paní Jindřiška Mrázová – ve věku nedožitých 79 let – Lednice

Kdo v srdcích žije, neumírá...